

Παγκόσμια επικαιρότητα

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Τελειώνει τις εργασίες της στη Γενεύη ή Παγκόσμια Διάσκεψη Έμπορίου και Άναπτυξεως. Στη διάσκεψη οι υπό ανάπτυξη χώρες, δηλαδή όλες σχεδόν οι χώρες της Άσίας, Άφρικης και Λατινικής Αμερικής, προβάλλουν τὰ αίτήματά τους συντονισμένα. Στο σύνολο 123 χωρών που παίρνουν μέρος στη διάσκεψη, 75 υπό ανάπτυξη χώρες συντονίζουν τις προσπάθειές τους για την απελευθέρωση των εξαγωγών τους και την ανάπτυξη της οικονομίας τους.

Στη διάσκεψη αυτή, για την οποία θα γράψουμε αναλυτικά στο επόμενο τεύχος μας, υπήρχαν τρεις παρατάξεις: Οι δυτικές χώρες, οι σοσιαλιστικές και οι υπό ανάπτυξη χώρες (δηλαδή οι πρώην αποικιακές και μισοαποικιακές). Και διαμορφώθηκαν δυο βασικές γραμμές: Η γραμμή των υπό ανάπτυξη χωρών ήταν η επιδίωξη της άναπτύξεως του έμπορίου και ιδιαίτερα της ελευθερίας των εξαγωγών τους, της επιβολής μέτρου στις εισαγωγές προς αυτές τις χώρες των προϊόντων των ανεπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών και της βελτιώσεως των ναύλων και ασφάλιστρων που βαρύνουν τὰ προϊόντα τους, για να μπορέσουν έτσι να σταματήσουν την επιδείνωση της καταστάσεως της οικονομίας τους. Επίσης η κατάργηση του ΓΚΑΤΤ και η δημιουργία νέου παγκοσμίου οργανισμού έμπορίου.

Αντίθετα οι δυτικές χώρες έπεδίωξαν τη διατήρηση του σημερινού καθεστώτος του παγκοσμίου έμπορίου, τη διατήρηση με μερικές ακίνδυνες βελτιώσεις του ΓΚΑΤΤ, την ελευθερία των εισαγωγών των προϊόντων τους και ιδιαίτερα των βιομηχανικών στις καθυστερημένες χώρες και την κυριαρχία των σημερινών νόμων της αγοράς και όχι την εϋνοϊκή μεταχείριση στα προϊόντα των καθυστερημένων χωρών. Επίσης αγωνίστηκαν για να μην καταλήξει ή διάσκεψη σε συγκεκριμένες αποφάσεις και να μην γίνει νέος παγκόσμιος οργανισμός έμπορίου.

ατήματα των υπό ανάπτυξη χωρών, επέ-
Οι σοσιαλιστικές χώρες υποστήριξαν τὰ μείναν στην ανάγκη δημιουργίας νέου οργανισμού παγκοσμίου έμπορίου, καταργήσεως των τεχνητών φραγμών και διακρίσεων και υποσχέθηκαν τη συγκεκριμένη συμπαράστασή τους στην προσπάθεια των καθυστερημένων χωρών για την ανάπτυξή τους.

Η Ελλάδα δυστυχώς κράτησε μιὰ στάση όχι σύμφωνη με τὰ συμφέροντά της. Ο Έλληνας ύπουργός Έμπορίου κ. Μελάς υποστήριξε την ανάπτυξη του διεθνούς έμ-

πορίου στη βάση του «συναγωνισμού». Δεν εξέφρασε γνώμη στο θέμα της ίδρύσεως διεθνούς οργανισμού έμπορίου ούτε σε μιὰ σειρά άλλα βασικής σημασίας θέματα.

Σ κληρός άγώνας έγινε στη διάσκεψη για τις αποφάσεις. Οι δυτικοί ήθελαν να μη θγει τίποτα τὸ συγκεκριμένο άπ' αυτήν. Και έπειδή οι 75 άναπτυσσόμενες χώρες μαζί με τις σοσιαλιστικές είχαν την πλειοψηφία, οι δυτικοί έφτασαν να απειλήσουν τη διάσκεψη με ναύαγιο. Έλεγαν πως μιὰ απόφαση αντίθετη προς τὰ συμφέροντά τους θα ήταν πολιτική απόφαση («Ναυτεμπορική» 8.6.64). Τελικά αποφασίστηκε η ίδρυση Μονίμου Συμβουλίου της Διασκέψεως στο όποιο μάλιστα μετέχει και η Ελλάδα μέσα στην ομάδα των εκπροσώπων των Δυτικών χωρών. Αυτό κατ' αρχήν άποτελεί μιὰ βασική νίκη των άναπτυσσόμενων χωρών.

8ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ

Στη Βουδαπέστη συνήλθε από 31 Μαρτίου ως 5 Άπριλίου, τὸ 8ο Διεθνές Συνέδριο Δημοκρατών Νομικών.

Τὰ θέματα της ήμερησίας διατάξεως ήταν βασικά δύο: Προβλήματα του Διεθνούς Δικαίου και προστασία των άτομικών δικαιωμάτων και των δημοκρατικών ελευθεριών.

Η εξέταση των δύο αυτών θεμάτων έγινε από 6 έπιτροπές: από την Έπιτροπή της ειρηνικής συνυπάρξεως, την Έπιτροπή του άγώνος εναντίον του ιμπεριαλισμού και της αποικιοκρατίας, την Έπιτροπή της έθνικής απελευθερώσεως και της ανεξαρτησίας των λαών, την Έπιτροπή των άμοιβαίων οίκον. σχέσεων, την Έπιτροπή των δικαιωμάτων του Άνθρώπου, των δημοκρατικών ελευθεριών καθώς και της αρχής της νομιμότητας στο σύγχρονο κόσμο και την Έπιτροπή συμμετοχής των πολιτών στην άπονομή της δικαιοσύνης.

Η έλληνική αντιπροσωπεία του συνεδρίου άπετελείτο από τούς: Τάσο Έγκολφόπουλο Γεν. Γραμματέα και Γ. Τσαγκαρόπουλο αντιπρόεδρο του Συνδέσμου Έλλήνων Δημοκρατών Νομικών, Θωμά Σούλη σύμβουλο και τὰ μέλη, Άσημάκη Πανσέληνο, Λένα Τεγοπούλου και Όδ. Τσουκόπουλο, καθώς και από τούς Τάκη Παπαδημητρίου, Βασίλη Σακελλαρίδη και Άγγελο Κορμούλη, δικηγόρους Άθηνών πολιτικούς πρόσφυγες. Επίσης παρακολούθησαν τις εργασίες του συνεδρίου, προσκεκλημένοι από τη Διεθνή Ένωση Νομικών, οι κ. Ηλ. Κεφαλίδης, Κ. Σάρλης,

Δημοσθένης Μιράσγεζης, Γ. Γαρουφαλιᾶς, Γ. Παντελίδης καὶ Γ. Βεϊκόπουλος.

Μίλησαν, ὡς κεντρικὸς εἰσηγητὴς στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, ὁ κ. Τάσος Ἐγκολφόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὴν φύση καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς παρεχομένης προστασίας τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων, τόσο ἀπὸ ἀπόψεως ἐσωτερικοῦ ὅσο καὶ ἀπὸ ἀπόψεως Διεθνούς Δικαίου.

Ἀναφέρθηκε στὰ σύγχρονα πολιτεύματα τῶν ἀστικῶν καὶ σοσιαλιστικῶν δημοκρατιῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρουσία καὶ κατασφάλιση τῶν πολιτικῶν, ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν δικαιωμάτων καὶ τόνισε ὅτι τὰ δικαιώματα στὴν ἀστική δημοκρατία καθημερινὰ περιστέλλονται καὶ καθίστανται ἀνενεργά, ἐν ἀντιθέσει μὲ ὅ,τι συμβαίνει στὰ Συντάγματα τῶν λαϊκῶν καὶ σοσιαλιστικῶν δημοκρατιῶν, ὅπου τὰ γνωστὰ ἀτομικὰ δικαιώματα, ὅχι μόνον εἶναι ἐνεργὰ ἀλλὰ καὶ αὐξάνονται, ἡ δὲ προστασία εἶναι ἄμεσος καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ Συντάγματα ἐγγυημένη, ἐμπλουτισμένη δὲ μὲ ποικίλλα ἄλλα κοινωνικά, οἰκονομικά καὶ ἠθικοεκπολιτιστικά δικαιώματα καὶ καταλήγοντας ζήτησε τὴ διεθνὴ προστασία τους μὲ τὴ συμβατικὴ ἀναγνώριση ὅλων τῶν δικαιωμάτων, ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν, καθὼς καὶ τὴν καθιέρωση Διεθνῶν Δικαστηρίων ποὺ νὰ μὴν ἐξαρτῶνται ἀπὸ πολιτικούς ὀργανισμούς, (ὅπως τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης), ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Ο.Η.Ε.

Στὴν ἴδια Ἐπιτροπὴ μίλησε καὶ ὁ κ. Τάκης Παπαδημητρίου, δικηγόρος Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ἀνέλυσε τὸ νομικὸ καθεστῶς ποὺ ὑπάρχει στὴν Ἑλλάδα, μὲ τὴν ἐξακολουθήση τῆς ἰσχύος νόμων ἀντισυνταγματικῶν, ὅπως οἱ νόμοι 509, 375, 1Ζ' ψήφισμα καὶ τῶν ἐκτάκτων μέτρων, ποὺ διώχνουν τὶς ἰδέες καὶ τὰ κόμματα καὶ κατέθεσε πρόταση νὰ ἐκφρασθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ εὐχὴ καταργήσεώς των.

Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Πανσέληνος κατέθεσε στὴν ἴδια Ἐπιτροπὴ παρέμβαση γιὰ τὴ δίωξη τοῦ πνεύματος στὴν Ἑλλάδα, ὁ κ. Τσουκόπουλος ἀκριβῆ πίνακα τῶν ἰσχυόντων ψηφισμάτων καὶ νόμων, ποὺ καταλύουν κάθε ἔννοια συνταγματικῆς καὶ δημοκρατικῆς νομιμότητος, ἡ δὲ κυρία Τεγοπούλου σχέδιο ἀποφάσεως γιὰ τὴν ἰσοτιμία τῆς γυναίκας σ' ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ κατασφάλιση τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσοτιμίας μὲ διεθνὴ σύμβαση.

Στὴν τρίτη Ἐπιτροπὴ, τῆς Αὐτοδιαθέσεως τῶν Λαῶν, μίλησε ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν Ἑλλήνων δημοκρατῶν νομικῶν κ. Γ. Τσαγκρόπουλος. Ἡ παρέμβαση τοῦ κ. Τσαγκροπούλου ἀφοροῦσε τὴ νομικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνάπτυξη τοῦ καθεστώτος ποὺ ἐπιβλήθηκε στὴν Κύπρο μὲ τὶς συμφωνίες τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου.

Ἀπέδειξε μὲ ἀκλόνητα νομικὰ ἐπιχειρήματα, ὅτι τὸ καθεστῶς αὐτὸ ἔρχεται σὲ κατὰ φωρὴ ἀντίθεση, τόσο μὲ τὶς συνθήκες Κων)λεως, Σεβρῶν καὶ Λωζάνης καὶ τὴν Ἀγγλογαλλικὴ συνθήκη τοῦ 1920, ὅσο καὶ

μὲ τὴν βασικὴ ἀρχὴ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἦν. Ἐθνῶν περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

Σὲ συνέχεια, μὲ στατιστικὰ στοιχεῖα, σχετικὰ ὅχι μόνον γιὰ τὸν πληθυσμὸ ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπίδοση τοῦ τουρκικοῦ στοιχείου στὰ διάφορα ἐπαγγέλματα, ἀπέδειξε ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἀποτελοῦν μειονότητα, ποὺ δὲν ὑπερβαίνει τὸ 12%.

Ἡ πρόταση τοῦ Ἑλληνα ἀντιπροσώπου ἐνισχυμένη καὶ ἀπὸ τὴν κυπριακὴ ἀντιπροσωπεῖα, περὶ καταργήσεως τῶν συμφωνιῶν τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Ζυρίχης, ποὺ ἐπιβλήθηκαν στὸν κυπριακὸ λαὸ χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ ἐρωτηθεῖ καὶ τοῦ «ἔξωθεν» μεταφερθέντος Συντάγματος, ἔγινε ὁμόφωνα ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὴν τρίτη Ἐπιτροπὴ καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὴν ὁλομέλεια τοῦ Συνεδρίου.

Στὴν 6η Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ στὴ διοίκηση καὶ ἄσκηση τῆς δικαιοσύνης, μίλησαν οἱ κ. Βασίλης Σακελλαρίδης δικηγόρος, καθηγητὴς οἰκονομολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τῶν Συνδικάτων, καθὼς καὶ ὁ Ἡλίας Κεφαλίδης, δικηγόρος Θεσσαλονίκης, καὶ ἀνέπτυξαν μὲ ἐδραῖα ἐπιστημονικὰ ἐπιχειρήματα τὴν ὠφελιμότητα τῶν λαϊκῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν μιὰ ἀπὸ τὶς κυριώτερες κατακτήσεις τῆς δημοκρατίας, ἀπὸ ἀποψη ἀσφαλίσεως τῶν πολιτικῶν καὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων.

Τέλος, στὴν ὁλομέλεια μίλησε ὁ κ. Τάσος Ἐγκολφόπουλος. Ἐτόνισε κατ' ἀρχὴν τὴν ἀντίθεση ποὺ ὑφίσταται ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ συστήματος μεταξὺ πολιτεύματος τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας, καὶ ποὺ χαρακτηρίζονταν ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον ὡς κοίτης τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς δημοκρατίας, καὶ τῆς Ἑλλάδος τῶν νεωτέρων χρόνων τῆς ὁποίας τὸ πολιτικὸ καὶ οἰκονομικὸ σύστημα χαρακτηρίζεται σήμερον, ὕστερα ἀπὸ 2.500 χρόνια, σὰν αὐταρχικὸ καὶ ἀστυνομικόν.

Ἐνεφάνισε τὰ βασικὰ γνωρίσματα τοῦ νομικοῦ καθεστώτος τῆς Ἑλλάδος, ποὺ διακρίνεται ἀπὸ τὴν «συλλήθδην» ἀφαίρεσιν ὅλων τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐκ τῶν ἀτομικῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα δὲν παρέχονται καὶ εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς καὶ ἡ ὁποία γίνεται μὲ δύο τρόπους.

Ὁ ἓνας συνίσταται εἰς τὴν θέσιν «ἐκτὸς πολιτικῶν καὶ συνταγματικῶν πλαισίων» ὠρισμένων ἰδεῶν καὶ κομμάτων, ὅπως γίνεται μὲ τὸν Νόμο 509)1947, ὁ δὲ ἄλλος εἰς τὴν θέσιν ἐκτὸς ἐθνικῶν πλαισίων» ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι πιστεύουν καὶ διακηρύσσουν καὶ μάχονται διὰ τὰς ἰδέας αὐτάς ἢ εἶναι ὁπαδοὶ τῶν κομμάτων αὐτῶν, ὅπως τοῦτο γίνεται μὲ τὸ ΛΖ ψήφισμα καὶ τὸν Νόμον περὶ ἐκτάκτων μέτρων τοῦ 1962, πιστὰ ἀντίγραφα τῶν νόμων τοῦ Μουσολίνι τοῦ 1926 καὶ τοῦ Χίτλερ τοῦ 1933 καὶ ποὺ καθιερώνουν τὸν ἀντισυνταγματικὸν ἀντιδημοκρατισμὸ καὶ ἀντεθνικὸν θεσμόν τῆς στερήσεως τῆς ἰθαγενείας.

Ἐζήτησε ἀπὸ τὴν ὁλομέλεια τὴν ἀπο-

στολή ἐκκλήσεως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνηση νὰ προχωρήσει, ὕστερα ἀπὸ τὴν μεγάλη νίκη τῆς Δημοκρατίας κατὰ τὶς τελευταῖες ἐκλογές, στὴν ἐκδημοκρατικοποίηση τῆς πολιτικῆς ζωῆς μὲ τὴν ἄμεσο κατάργηση ὅλων τῶν ἀνελευθέρων νόμων ποὺ ἀπαγορεύουν ἰδέας καὶ κόμματα, τὴν ἀπόλυση ὅλων τῶν πολιτικῶν κρατουμένων, τὸν ἐπαναπατρισμὸ τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν προσφύγων χωρὶς καμμίαν διάκρισιν καὶ ἐξαίρεσιν καθὼς καὶ τὴν χορήγηση γενικῆς ἀμνηστίας.

Ἡ πρόταση τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς ομάδος ἔγινε δτκτη μὲ θερμὰ χειροκροτήματα, κατὰ δὲ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐξεδόθη καὶ εἰδικὸ ψήφισμα γιὰ τὴν ἐκδημοκρότιση τοῦ ὑφισταμένου ἀνελευθέρου καὶ ἀντισυνταγματικοῦ καθεστῶτος.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἔτυχε ἰδιαίτερων τιμῶν. Τῆς ἐδόθη θέσις εἰς τὸ πρεζίντιουμ τῆς ὀλομελείας, τὴν ὁποία κατέλαβε ὁ κ. Τάσος Ἐγκολφόπουλος καὶ συμπροέδρευσις τῆς δῆς Ἐπιτροπῆς μαζί μὲ τὸν Οὐγγρο πρόεδρο τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βουδαπέστης. Τὴν θέσιν αὐτὴ κατέλαβεν ἐναλλάξ ὁ δικηγόρος καὶ καθηγητῆς στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βουδαπέστης κ. Βασίλης Σακελλαρίδης καὶ ὁ κ. Ἡλίας Κεφαλίδης. Ἐπίσης ὕστερα ἀπὸ ὁμόφωνη ἀπόφαση τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μελῶν τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως, ἐδόθη μία θέσις Ἀντιπροεδρίας τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως τῶν Δημοκρατῶν Νομικῶν, ποὺ κατέλαβε ὁ κ. Τάσος Ἐγκολφόπουλος, καθὼς ἐπίσης καὶ μία θέσις στὸ Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως, ποὺ κατέλαβε ὁ κ. Γεώργ. Τσαγκαρόπουλος.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΨΥΧΟΣΩΜΑΤΙΚΗΣ

Στὶς ἀρχές τοῦ περασμένου Μάη συνήλθε καὶ στὴν Ἀθήνα ἓνα, ἀπὸ τὰ τόσα, συνέδρια «ψυχοσωματιστῶν». Τὸ γεγονὸς δὲν εἶχε τὴν ἐλάχιστη ἀπήχηση στὸν ἱατρικὸ μας κόσμον καὶ θὰ μπορούσε νὰ μείνει καὶ ὀλότελα ἀσχολίαστο ἀπὸ τὶς στήλες τῶν «Σύγχρονων Θεμάτων», ἂν πρὶν μερικὸν καιρὸ ἡ ἀντεπιστημονικὴ αὐτὴ κατεύθυνση δὲν εἶχε ἐπισημανθεῖ ἀπὸ τὶς στήλες τοὺς μὲ τὴν ὑπόσχεση μάλιστα καὶ γιὰ μιὰ ἀναλυτικὴ σχετικὴ μελέτη, ποὺ δυστυχῶς δὲν ἱατρικῆς.

Ἡ ψυχοσωματικὴ — σ' ὅλες τὶς πολυποίκιλες παραλλαγές καὶ ἐκδόσεις της — δὲν εἶναι παρὰ αὐτουσιώτατος ὁ γνωστός μας φροῦδισμός, ποὺ κάτω ἀπὸ ἓνα καινούριο, ἀλλὰ καὶ πολὺ διαφανὲς ἔνδυμα, ἔρχεται νὰ ἀλώσει τὸ χῶρον τῆς ἀμετάπειστης γιὰ τὴν ψευτοεπιστημονικότητά του ἱατρικῶς.

Ἡ ἐκλογή τῆς Ἑλλάδας γιὰ τὴ συνάντησιν αὐτὴ τῶν ψυχοσωματιστῶν δὲν ἦταν θαρρῶ καθόλου τυχαία.

Στὸν τόπον μας ὁ φροῦδισμὸς σὰν ἱατρικὴ θεωρία δὲν κατάφερε θέβαια ποτὲ

νὰ ἔχει καὶ τὴν παραμικρὴ πέραση. Ἐμείνε κλειστὴ ἐσωτερικὴ ὑπόθεσις ἑνὸς στενότερου κύκλου γιαντρῶν ποὺ δέχτηκαν νὰ παραπετάξουν στὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων ὅλες τὶς τεράστιες σύγχρονες ἐπιτυχίες τῆς κλινικῆς, τῆς βιοχημείας, τῆς βιοφυσικῆς, τῆς ἱατρικῆς τεχνικῆς κλπ. καὶ νὰ διακηρύξουν ὅτι μὲ μόνο τὸ ὑποκειμενικὸ τοὺς δαιμόνιο καὶ μὲ τὴ «μέθοδο» τῆς ψυχανάλυσης μπορούσαν ν' ἀποκαλύψουν τὴν αἰτία καὶ τὴν παθογένεια ἀμέτρητων παθήσεων. Ἀπὸ καθαρωτὰτη ἀγυρτεία ἡ ψυχανάλυση ἀνάγονταν ἔτσι σ' ἓνα εἶδος καθολικῆς μεθόδου ἔρευνας. Ἀποδείχθηκε ὅμως ὅτι ὁ φροῦδισμὸς εἶχε ἔρθει πολὺ ἄργα γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ἱατρικὴ, ἡ ὁποία ἀπὸ πολλές τώρα ἑκατονταετίες, ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Ἰπποκράτη, εἶχε διασκελίσει τοὺς χώρους τοῦ ἰδεαλισμοῦ καὶ τοῦ ὑποκειμενισμοῦ καὶ εἶχε ὀλόσωμη στερεωθεῖ πάνω στὸ ἔδαφος τῆς ἀντικειμενικῆς καὶ διαλεκτικῆς διερευνήσεως τοῦ ἀντικειμένου της.

Ὀλότελα ὁμως διαφορετικὰ προχώρησαν στὴ χώρα μας τὰ πράγματα μὲ τὸ φροῦδισμό καὶ τὴν ἑλληνικὴ διανόηση τοῦ μεσοπολέμου. Ἐδῶ πολλοὶ συμπατριῶτες μας τέντωσαν εὐήκοα ἄφτια καὶ ἐγκολπώθηκαν τὴν καινοφανῆ κατεύθυνση, μὲ πρώτους κι' ὅλας ἀνάμεσα τοὺς πρώτους πολλοὺς προοδευτικοὺς διανοούμενους. Σ' ὅλο τὸ μεσοπόλεμον ὁ φροῦδισμὸς μεταφράζονταν ἀπανωτὰ καὶ μέχρι τελευταία γραμμὴ καὶ στίξη, διαβάζονταν καὶ ἄπλωνε μὲ τὴ μεταδοτικότητά πανούκλας καὶ στὰ πιὸ ἀπομακρὰ χωριά. Μὲ ὁδηγὸ τὴ θεωρητικὴ αὐτὴ περιουσία, ὅλοι αὐτοὶ οἱ διανοούμενοί μας ἄπλωναν ἔτσι δὰ τὰ χέρια τοὺς καὶ ἔπιαναν γύρω τοὺς ὀλοζώντανά τὰ ἀπωθημένα ἔνστικτα, τὰ πλέγματα καὶ συμπλέγματα κατωτερότητας, τὶς σεξουαλικὲς πεῖνες καὶ τὶς συνέπειές τοὺς, τὰ ἀλύτρωτα ὑποσυνείδητα ποὺ πάλευαν νὰ σπάσουν τὰ παθογόνα δεσμὰ τῆς συνείδησης καὶ ὅλα τὰ φαντάσματα ποὺ κυβερνοῦσαν σὰ δαιμονικὰ τὴ ζωὴ, τὴν υἰεία καὶ τὶς ἀρρώστειες τῶν συνανθρώπων τοὺς.

Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι οἱ σημερινοὶ ἱερεῖς τοῦ φροῦδισμοῦ εἶχαν λόγους νὰ ἐλπίζουν ὅτι μὲ τὸ μαντύα τῆς ψυχοσωματικῆς θὰ μπορούσαν, στήνοντάς τὸ μαντεῖο τοὺς στὶς αἵθουσες τοῦ «Χίλτον», νὰ ἐμπιστευθοῦν ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς σπόρους τοὺς σὲ προετοιμασμένη καὶ καρπερὴ μήτρα. Τόσο μάλιστα πιὸ πολὺ θὰ πρέπει νὰ εἶχαν ζεσταθεῖ καὶ ἀναφτερωθεῖ οἱ παντοχὲς αὐτὲς ὅταν εἶχαν στὸ χέρι ὅτι ὀλόκληρη τὴν τελευταία διετία ὁ φροῦδισμὸς ἀμεταμφίεστος λειτουργήθηκε μὲ πολὺ λιθάνωτὸ καταμεσῆς τῆς Ἀθήνας ἀπὸ τὸν θίασον τοῦ κ. Μυράτ, χωρὶς ν' ἀρθρωθεῖ ἓνας κάποιος ὑπολογισμὸς ἢ ψιθυριστὸς ἀντίλογος.

Παρ' ὅλα ὥστόσο αὐτὰ φαίνονται ὅτι πῆγε τοῦ θρόνου καὶ τοῦ χαμοῦ καὶ ἡ κάθοδος τῶν ψυχοσωματιστῶν. Οἱ Ἕλληνες γιαντροὶ ἀγνόησαν τὸ συνέδριό τοὺς, γιὰ τοὺς ἰδίους καὶ ἀπειροὺς λόγους ποὺ ἀγνόησαν καὶ ἀποποιήθηκαν τὸ φροῦδισμό.

Πρῶτα - πρῶτα γιατί καὶ ψυχοσωματική, ὅπως καὶ ὁ φροῦδισμὸς ἀπορρίπτει καὶ ἀχρηστεύει ὅλες τὶς τεράστιες κατακτήσεις τῆς σημερινῆς ἱατρικῆς καὶ τὶς ἀντικαθιστᾷ μὲ τὴν καταχρεωκοπημένη ψυχανάλυση, στὴν ὁποία οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, ἀποδίνει τὴν παντοδυναμία πού δίνουν οἱ πνευματιστὲς στὸ τραπεζάκι τους. Καὶ κατόπιν γιατί, σημεῖο πρὸς σημεῖο, ὅλες, οἱ ἀκατανόητες πολλές φορές, θέσεις τῶν ψυχοσωματιστῶν ἀντιμάχονται κοινότητας ἐκτίμησης ἀλήθειες. "Ὅλες οἱ παραδοχές τους κολοβώνουν καὶ παραμορφώνουν τὶς νομοτέλειες πού δένουν καὶ διέπουν τὴ ζωὴ.

Ἡ ἀπειρία τῶν ἐξωτερικῶν παραγόντων πού ἐπενεργοῦν καὶ καθορίζουν τὸ εἶναι τοῦ ἀνθρώπου συμπίεζονται σ' ἓναν μόνον παράγοντα — στὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον!! Οἱ ἀντιδράσεις τοῦ ὀργανισμοῦ μας στὶς ἐξωτερικὲς καὶ ἐσωτερικὲς ἐπενέργειες, οἱ προσαρμογές μας, ἡ συμπεριφορὰ μας κλπ. καθορίζονται ὅχι ἀπὸ τὴν ἀνώτατη μοῖρα τοῦ νευρικοῦ μας συστήματος — τὸν ἐγκεφαλικὸ φλοιό —, ὅχι ἀπὸ τὴ συνείδησή μας, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ὑποφλοιό, ἀπὸ τὸ ὑποσυνείδητο, ἀπὸ τὰ ἐνστικτὰ καὶ τὶς τυφλὲς ὁρμές!! Τὰ ἴδια αὐτὰ τὰ ἐνστικτὰ μας ἔχουν παραμείνει σ' ὅλη τὴ μακραίωνα ἐξέλιξη τοῦ ἀνθρώπου ἀμετακίνητα, δὲν ἐξελίσσονται, μένουν πρωτόγονα, ζώωδη, ἀντικοινωνικά!! Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἐνστικτὰ μας αὐτὸ πού λέει τὴν πρώτη καὶ τὴν τελευταία λέξη πάνω μας εἶναι ἓνα — τὸ γενετήσιο!!! Στὸ μεταξὺ ἡ κυρίαρχη αὐτὴ σημασία τῶν ἐνστικτῶν δὲν ἀντιμετωπίζεται σὰ μιὰ συνεχῆς λειτουργία ὅλης τῆς ὄντογενετικῆς ἐξέλιξης. Δρᾷ σὲ μιὰ καὶ μοναδική κρίσιμη στιγμή τῆς παιδικῆς ἡλικίας μας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα μᾶς κυνηγᾷ σὰν τὴν προπατορικὴ ἀμαρτία. Παράλληλα μὲ τὸν ἐρωτισμὸ καὶ ἡ ἐπιθετικότητα — ἀκοῦστε — ἀποτελεῖ τὴ θεμελιώδη δύναμη πού κινεῖ ὅλη τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.

"Εἴτσι ἐξαφανίζεται ὁ κοινωνικὸς χαρακτήρας τῶν νόσων καὶ στὴ θέση τους μπαίνει ἡ βιολόγηση τῶν νόμων τῆς ἀνθρώπινης ἐξέλιξης, ἡ ἐπιθετικότητα καὶ ἡ κατωτερότητα τῶν ἐργαζομένων, τὰ μαλλιά - κουβάρια καὶ ὁ νόμος τῆς ζούγκλας μὲ τὰ ἀλύτρωτα ἐνστικτὰ, ὅπου ὁ ἓνας μας μπορεῖ νὰ τρώει τὸν ἄλλο. Στὸ «Θέατρο Ἀθηνῶν» ὁ πικραγαπημένος σκότωνε καὶ ἀφάνιζε καὶ ὅλος ὁ περίγυρος τῶν παρακατιανῶν του καὶ ἡ «πικραγαπημένη» ἔκαναν πλάτη μέχρι αὐτοεξαφανισμοῦ καὶ μέσα σὲ μιὰ καθολικὴ καὶ ἀσκήωτη πόρωση καὶ ἐξαφάνιση κάθε ἠθικῆς.

Ἡ ψυχοσωματικὴ πάει νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν πάγκοινη ἀλήθεια ὅτι τὰ ψυχικὰ τραύματα, οἱ ἀρνητικὲς συγκινήσεις, διαδραματίζουν ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴ δημιουργία καὶ τὴν ἐξέλιξη σειρᾶς νόσων καὶ παθολογικῶν συνδρόμων καὶ θέλει νὰ ἐπαναφέρει στὸ προσκήνιο τῶν νομοτελειῶν τῆς ζωῆς ἀτόφια τὴν «ψυχὴ» τοῦ Πλάτωνα, ὅπου ὅλη ἡ κοινωνία θὰ σκύβει πειθήνια κεφάλι κά-

τὼ ἀπὸ τὴν ἀμετάτρεπτη μοῖρα τῆς.

Σὲ μιὰ τέτοια ἀσυνείδητο στοχασμοῦ καὶ ἐπιστημονικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνευθυνότητα, πού εἶναι ἀδύνατο νὰ χωρέσει στὰ πλαίσια ἑνὸς μικροῦ σημειώματος, δὲν εἶναι περίεργο γιατί προσωπικότητες τῆς καθιέρωσης τοῦ κ. Λούρου εἰσπορνοῦν στὸ θῆμα τοῦ συνεδρίου τῶν ψυχοσωματιστῶν καὶ ἐπιχειροῦν νὰ ἐρμηνεύσουν ἀκόμη καὶ τὸν ἀνώδυνο τοκετὸ μὲ — εὖγε τόλμη! — τὴν «ἐνδὸρμητη Εὐα», κάνοντας ὅτι οὔτε εἶδαν οὔτε ἀκούσαν αὐτὸ πού ξέρουν καὶ οἱ κοινοὶ θνητοὶ τῆς γῆς, ὅτι ἴσα - ἴσα καὶ μὲ τὸν ἀνώδυνο τοκετὸ δόθηκε μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλοπρεπέστερες ἐπαληθεύσεις στὴ μεγαλοφυέστατη παυλοβιανὴ διδασκαλία — στὴ μοναδικὴ ἐπιστημονικὴ θεωρία γιὰ τὴν ἀνώτατη νευρικὴ ἢ ψυχικὴ, ὅπως συνηθίσαμε νὰ τὴν ἀποκαλοῦμε, λειτουργία.

Ἀλλὰ μὲ τέτοιες ἀνομολόγητες παραχαράξεις ἐκεῖνοι πού ζημιώνουν πιὸ πολὺ εἶναι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι πού τὶς ἐπιχειροῦν, γιατί ἔτσι βεβαιώνουν καὶ ὑπογράφουν μόνοι τους τὴν ἐπιστημονικὴ τους ἀνενημορότητα ἢ τσαρλατανιά, βεβαιώνουν καὶ ὑπογράφουν ὅτι τὴ θέση τους στὶς τόσο κρίσιμες ὑπευθυνότητες τῆς ἐπιστήμης δὲν ἐννοοῦν νὰ τὶς περιφρουρήσουν μὲ τὴν ἀφοσίωσή τους στὴ μεγάλη θρησκεία τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ ἀνάθοντας κεράκια στὰ παρεκκλήσια τῶν νοσοκομείων καὶ σταυροκοπούμενοι μπροστὰ στοὺς ἀγίους γιὰ νὰ τοὺς βλέπουν οἱ κυρίες τῶν κατηχητικῶν.

ΣΤΑΘΗΣ ΚΑΝΝΑΒΟΣ

ΤΟ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΑ 1964

Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Ἐθνοσυνέλευση συζήτησε, στὴ συνεδρίασή της τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου, τὸ σχέδιο ἀνάπτυξης τῆς Τσεχοσλοβακικῆς οἰκονομίας γιὰ τὸ 1964 καθὼς καὶ τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ 1964.

Δίνουμε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν εἰσήγηση πού ἔκανε γιὰ τὸ σχέδιο ὁ πρόεδρος τῆς Κρατικῆς Ἐπιτροπῆς Σχεδίου κ. "Ὀλντριχ Σέρνικ:

—Στὴ διάρκεια τῶν δέκα τελευταίων ἐτῶν, εἶπε ὁ κ. Σέρνικ, τὸ οἰκονομικὸ δυναμικὸ τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐνισχύθηκε σημαντικὰ καὶ ὁ ὅγκος τῆς ἀκαθάριστης βιομηχανικῆς παραγωγῆς αὐξήθηκε κατὰ 122% σὲ σχέση μὲ τὸ 1953.

"Ὅμως, παρὰ τὶς ἐπιτυχίες αὐτὲς στὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, παρουσιάζεται στὰ τελευταῖα χρόνια μιὰ αὐξηση τῆς διαφορᾶς ἀνάμεσα στὰ προσφερόμενα ἀγαθὰ καὶ στὶς ἀνάγκες τῆς κοινωνίας. Αὐτὴ ἡ διαφορὰ δὲν μειώθηκε τὸ 1963, πρᾶ-

γμα πού δυσκολεύει τὸ σχέδιο τοῦ 1964 πού ἐπιδιώκει νὰ δημιουργήσει τὶς βάσεις ἀνάπτυξης παραπέρα καὶ αὐξησης συνεχοῦς τῆς παραγωγῆς.

Γιὰ τὸ 1964 προβλέπεται νὰ αὐξηθεῖ ἡ παραγωγή κάρβουνου κατὰ μισὸ ἑκατομύριο τόννους καὶ νὰ φθάσει τὰ 101 ἑκατ. τόννους. Ἡ μεταλλουργικὴ παραγωγή κατὰ 5,7%. Ἡ χημικὴ παραγωγή κατὰ 8,2% καὶ ἡ αὐξηση νὰ πραγματοποιηθεῖ στὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς σὲ νέες ἐπιχειρήσεις. Οἱ μεταφορὲς θὰ αὐξηθοῦν κατὰ 5,5 - 6%. Τὸ σχέδιο προβλέπει τὴν ἐπέκταση τῶν σιδηροδρόμων, πού θὰ ἐφοδιασθοῦν τὸ 1964 μὲ 331 νέες ἠλεκτρικὲς μηχανές Ντῆζελ καὶ μὲ 4163 νέα βαγόνια. Συνολικὰ οἱ ἐπενδύσεις στὶς μεταφορὲς θὰ εἶναι κατὰ 36,5% μεγαλύτερες ἀπὸ τὸ 1963.

Ἡ γεωργικὴ παραγωγή προβλέπεται νὰ αὐξηθεῖ στὸ 1964 τουλάχιστον κατὰ 6,5%. Γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ σχεδίου ὑπολογίζεται ἡ συμβολὴ τῆς χημικῆς καὶ μηχανουργικῆς βιομηχανίας καθὼς καὶ τῆς βιομηχανίας οἰκοδομῶν. Ἔτσι ἡ χρησιμοποίηση βιομηχανικῶν λιπασμάτων θὰ φθάσει ἀπὸ 84,8 σὲ 104,5 κιλὰ κατὰ ἑκτάριο, τὰ τρακτέρ θὰ αὐξηθοῦν κατὰ 7% καὶ οἱ σύνθετες μηχανές σιτηρῶν κατὰ 12% κλπ. Προβλέπεται νὰ αὐξηθεῖ ἡ γαλακτοπαραγωγή κατὰ 260 ἑκ. λίτρες καὶ ἡ παραγωγή χοιρινοῦ κρέατος κατὰ 55.000 τόννους.

Γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς προβλεπόμενης παραγωγῆς, θὰ χρειασθοῦν 78.000 νέοι ἐργαζόμενοι.

Ἐξ ἄλλου, θὰ διαλυθεῖ ἓνα μέρος τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, περίπου 160, πού ὁ ἐξοπλισμός τους δὲν ἀνταποκρίνεται στὶς τωρινὲς ἀνάγκες τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, πού ἡ ἀπόδοσή τους εἶναι ἀνεπαρκὴς καὶ πού ἀπασχολοῦν μεγάλο ἀριθμὸ ἐργαζομένων.

Στὴ διάρκεια τοῦ 1964, θὰ αὐξηθεῖ ἡ παραγωγικότητα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ μὲ τὴ μείωση τῶν ἀπασχολουμένων σὲ διαχειριστικὲς ὑπηρεσίες κατὰ 4,7 - 5,6%.

Ὁ ὄγκος τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου προβλέπεται νὰ αὐξηθεῖ συνολικὰ κατὰ 3,7% σὲ σχέση μὲ τὸ 1963 καὶ κατὰ 2,8% τὸ ἐμπόριο μὲ τὶς σοσιαλιστικὲς χώρες.

Μαζὶ μὲ τὴν αὐξηση τῆς προσωπικῆς κατανάλωσης, μὲ τὴν αὐξημένη πώληση τροφίμων κατὰ 3,9% καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων κατανάλωσης κατὰ 1,5% τὸ σχέδιο προβλέπει αὐξημένες παροχὲς κατὰ 7% στοὺς τομεῖς τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν. Στὸ 1964, θὰ διανεμηθοῦν στὸν πληθυσμὸ, μὲ τὴν παροχὴ ὑγειονομικῆς περίθαλψης, τὴν ἐκπαίδευση καὶ τὴν κοινωνικὴ ἀσφάλιση 43,8 δισεκ. κορῶνες καὶ θὰ κτισθοῦν 81.000 νέες κατοικίες.

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΑΣΟΥΑΝ

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ φράγματος τοῦ Ἀσουάν μᾶς ὀδηγοῦν καὶ πάλι νὰ κάνουμε κάποιες ὀδυνηρὲς συγκρίσεις. Ἡ Αἴγυπτος δὲν ἦταν ἀπλῶς χώρα ὑποανάπτυκτη καὶ ἡμιαποικιακὴ. Ἦταν ὀλοκληρωτικὰ καθυστερημένη καὶ ἀποικία. Στὰ λίγα χρόνια πού ὑπάρχει σὰν ἀνεξάρτητο κράτος, ἡ Αἴγυπτος, ἀκολουθώντας ἀδέσμευτὴ πολιτικὴ, μπόρεσε νὰ πραγματοποιήσει προόδους ἀξιοζήλευτες. Καὶ τὸ μέγα ἔργο τοῦ Ἀσουάν πραγματοποιεῖται κυρίως χάρις στὴν σοβιετικὴ βοήθεια, χωρὶς δεσμεύσεις πολιτικὲς ἢ οἰκονομικὲς καὶ μόνο γιὰ τὴν εὐημερία τῶν Αἰγυπτίων. Τὴν ἴδια ἐποχὴ στὴν Ἑλλάδα χαρίζονται οἱ βωξίτες καὶ ἡ ἠλεκτρενέργεια στὸν Πεσινέ, τὸ διϋλιστήριο καὶ τὸ χαλυβουργεῖο στὸν Τόμ Πάππας καὶ ἡ μόνη μονάδα βαρεῖᾶς βιομηχανίας, ἡ «Χαλυβουργικὴ», ἐκλείσει καὶ κινδυνεύει νὰ ἀπορροφηθεῖ ἀπὸ τὰ ξένα μονοπώλια....

Οἱ δρόμοι πού ἀκολουθοῦν ἡ χώρα μας καὶ ἡ Αἴγυπτος, εἶναι παράλληλοι καὶ ἀντίθετοι. Ἡ μιὰ βαδίζει πρὸς τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη καὶ τὴν ἀνεξαρτησία. Ἡ ἄλλη μένει καθυστερημένη καὶ ἀπογυμνώνεται ἀπὸ τὶς φυσικὲς πρῶτες ὕλες τῆς, καὶ ταυτόχρονα ὑποδουλώνεται πολιτικὰ καὶ μετατρέπεται σὲ πυραυλικὴ θάση. Ὅταν οἱ ἀποικιακὲς χώρες ἀπελευθερώνονται καὶ προχωροῦν στὸ δρόμο τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνάπτυξης, ἡ χώρα μας, μέσα στὰ «συμμαχικὰ πλαίσια», ἔχει γίνῃ ὁ ἔσχατος ὑπηρέτης τῶν ξένων μονοπωλίων...

Δρος Γ. Ν. Παπαδημητρίου, Νευρολόγου—Ψυχιάτρου. Ταλέντο και Τέχνη στο φως της σύγχρονης 'Επιστήμης. 'Αθήνα 1964 σελ. 400.

Στο νέο βιβλίο του ο γνωστός ψυχίατρος και συγγραφέας Γ. Παπαδημητρίου, εξετάζει το εξαιρετικά ενδιαφέρον θέμα της καλλιτεχνικής δημιουργίας και τον καλλιτέχνη, κάτω από τα σύγχρονα δεδομένα της ψυχολογίας. 'Ο συγγραφέας στο πρώτο μέρος κάνει μια γενική θεώρηση του φαινομένου τέχνη. Σέ συνέχεια εξετάζει τις πλευρές της προσωπικότητας του καλλιτέχνη καθώς και το πρόβλημα: ταλέντο - μεγαλοφυΐα - δημιουργία. Στο δεύτερο και τρίτο μέρος, μελετά την κατάσταση της ψυχοπάθειας γενικά και την ψυχοπάθεια στον καλλιτέχνη και στην καλλιτεχνική δημιουργία. Το τέταρτο μέρος της ενδιαφέρουσας εργασίας του κ. Παπαδημητρίου, περιλαμβάνει ψυχιατρικές βιογραφίες μεγάλων ανδρών της τέχνης.

Κ. Π.

Royer Garandy : D'un Realisme Sans rivages Plon, Paris 1963, σελ. 250 τιμή 7, 1ο δρ.

Στο βιβλίο αυτό ο συγγραφέας, μελετά, με βάση τη μαρξιστική αντίληψη, το έργο των Πικασσό, Σαίν - Ζαν - Πέρλ και Κάφκα. Το έργο χαρακτηρίζεται από μια έντελως σύγχρονη αντίληψη των προβλημάτων της μαρξιστικής αίσθητικής κι αυτό, μαζί με τα ειδικά θέματα που αναπτύσσει, προκάλεσαν έντονο το ενδιαφέρον των ειδικών και του αναγνωστικού κοινού.

Α. Μ.

Roger Garandy: Qu' est - ce que la morale Marxiste, Editions Sociales, Paris 1963 σελ. 530, τιμή 6F.

'Ο γνωστός Γάλλος φιλόσοφος Γκαρωντύ, εξετάζει με τρόπο θαυστόχαστο, μερικές από τις κύριες πλευρές του κεφαλαιώδους θέματος που λέγεται μαρξιστική ήθικη. 'Υστερα από μια ιστορική επισκόπηση της ιδεαλιστικής και υλιστικής ήθικης, πριν από το Μαρξισμό, ο συγγραφέας εξετάζει τα επιστημονικά (βιολογικά, ιστορικά και οικονομικά) θεμέλια της μαρξιστικής ήθικης. Σέ συνέχεια εξετάζει το ταξικό περιεχόμενο της αστικής ήθικης, το πρόβλημα της αλλοτρίωσης και το περιεχόμενο της προλεταριακής ήθικης. Τέλος, εξετάζει για ποιό λόγο ο κομμουνιστής είναι ο «όλοκληρωμένος άνθρωπος».

Κ. Π.

R. E. Marshak και E.C.G Suderschau : Introduction to elementary particle Physics Interscience Publ. New York 1961 σελ. 230.

Πρόκειται για μια συνθετική και έντελως συγχρονισμένη εργασία γύρω από το φλέγον πρόβλημα των στοιχειωδών σωμα-

τίων. Στο πρώτο κεφάλαιο εξετάζονται, ή έννοια, οι ιδιότητες και οι αλληλεπιδράσεις των στοιχειωδών σωματίων. 'Ακολουθεί ή κβαντο - μηχανική διερεύνηση της φυσικής των στοιχειωδών σωματίων, οι διακεκριμένοι μετασχηματισμοί και οι κανόνες έκλογής, οι προσθετικοί additive νόμοι διατήρησης και τέλος ή ισοσπινική περιγραφή και οι κανόνες έκλογής. Κατά τους συγγραφείς, «το βιβλίο είναι μια σύντομη εισαγωγή στα στοιχειώδη σωματια, απευθυνόμενο στους μη έμπειρους στη φυσική των ύψηλων ενεργειών».

Κ. Π.

Moritz Schlick Space and Time, in contemporary Physics, Dover 1963 σελ. 87

'Από τις εκδόσεις Dover, κυκλοφόρησε σε αγγλική μετάφραση το παλιό αλλά ιδιαίτερα ενδιαφέρον βιβλίο του Μ. Schlick 'Ο συγγραφέας εξετάζει το πρόβλημα του χώρου και του χρόνου, καθώς και το πρόβλημα της θαρύτητας, από την άποψη της θεωρίας της σχετικότητας. 'Ο συγγραφέας δεν κάνει μαθηματικές διερευνήσεις. 'Ετσι το βιβλίο είναι προσιτό και στο μη ειδικό, ο οποίος θα ήθελε νά μελετήσει το μεγάλο αυτό πρόβλημα.

Γεωργίου Βουδούρη : 'Επιστημονικόν Λεξικόν. 'Εκδοσις Παπύρου, 1964,

Το Λεξικό παρουσιάζει με αλφαθητική σειρά τις βασικές γνώσεις των Θετικών 'Επιστημών (στούς θεμελιώδεις τομείς, της Φυσικής, των Μαθηματικών και της Χημείας) και της Τεχνικής.

Πρόκειται για ένα επιστημονικό βοήθημα προσιτό και εύχρηστο για το πλατύ κοινό (με γυμνασιακές γνώσεις). Είναι προσαρμοσμένο στην ελληνική πραγματικότητα και συντεταγμένο με υπεύθυνη επιστημονική διατύπωση. ('Ο συγγραφέας Γεώργιος 'Οδ. Βουδούρης είναι διδάκτωρ Φυσικών 'Επιστημών, Μηχανολόγος - 'Ηλεκτρολόγος του Ε.Μ.Π. και της ΕΣΕ, έντεταλμένος επιστημονικών έρευνών στο 'Εθνικό Κέντρο 'Ερευνών της Γαλλίας).

Σέ κάθε άρθρο περιέχεται ή διατύπωση του όρου ελληνικά, γαλλικά και αγγλικά και δίνεται σύντομος όρισμός και ανάπτυξη του θέματος. Το κείμενο έχει ουσιαστικό και επιστημονικό χαρακτήρα. Κυκλοφόρησε το Α' μέρος (Α - Η) και ή υπόλοιπη εργασία έπισπεύδεται ώστε όλο το έργο νά παραδοθεί στο κοινό πριν από το τέλος του χρόνου.

Π. Νικίτιν : Βάσεις Πολιτικής Οικονομίας. 'Εκδόσεις «Γκαγκάριν» σελ. 371, 'Αθήνα 1963.

Το έγχειρίδιο αυτό, θραβευμένο από το 'Ινστιτούτο Οικονομίας της 'Ακαδημίας 'Ε-

πιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ, προορίζεται ὄχι μόνο γιὰ σπουδαστές, ἀλλὰ γιὰ τὸν καθένα ὁ ὅποιος θέλει νὰ ἀποκτήσει μιὰ ἔγκυρη μόρφωση στὰ προβλήματα τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Τὸ βιβλίο χωρίζεται σὲ δυὸ μέρη: κεφαλαιοκρατικὸς καὶ κομμουνιστικὸς τρόπος παραγωγῆς. Ἐξετάζει εἰσαγωγικὰ τὸν κεφαλαιοκρατικὸν τρόπο παραγωγῆς, προχωρεῖ στὸν προμονοπωλιακὸ καπιταλισμὸ, στὸ μονοπωλιακὸ καπιταλισμὸ, στὸ σοσιαλισμὸ καὶ στὴ βαθμιαία μετεξέλιξη τοῦ σοσιαλισμοῦ σὲ κομμουνισμὸ. Μὲ βάση τὸ ὑλικὸ τοῦ 22ου Συνεδρίου τοῦ ΚΚΣΕ, ἔχουν λάβει ἐντελῶς σύγχρονη μορφή τὰ κεφάλαια ποὺ ἀφοροῦν τὸν τρόπο περάσματος στὸν κομμουνισμὸ καὶ τὸν κομμουνιστικὸν τρόπο παραγωγῆς.

Ἡ μετάφραση καὶ ἡ ἔκδοση τοῦ ἔργου εἶναι φροντισμένες.

Λ.

Μιρτσέα Ὀπρισάν: Ἡ οἰκονομικὴ σκέψη τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. Ἐκδοση τῆς Ἀκαδημίας τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας.

Τὸ βιβλίο αὐτὸ παρουσιάζει καὶ σχολιάζει τὶς οἰκονομικὲς ἀντιλήψεις τοῦ Ξενοφῶντα, τοῦ Πλάτωνα καὶ τοῦ Ἀριστοτέλη, καθορίζοντας τὴ συνεισφορὰ τοῦ καθενὸς στὸν σχετικὸ τομέα.

Ὁ συγγραφέας ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ οἰκονομικὴ σκέψη τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ὑπῆρξε τὸ πρελούντιο καὶ ἡ ἀπαρχὴ τῆς γέννησης τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Ὁ συγγραφέας ὑπογραμμίζει ὅτι τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχαν διακηρύξει τὰ δικαιώματα μιᾶς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης ἀνάμεσα στὶς ἄλλες, εἶναι ἡ πρώτη συνεισφορὰ — κι' ἀπὸ τὶς σημαντικώτερες — τῶν τριῶν μεγάλων φιλοσόφων τῆς ἀρχαιότητος.

Ὁ Μιρτσέα Ὀπρισάν μάχεται τὴν γενικὴν τάση, ποὺ ἐκδηλώνουν μερικοὶ ἱστορικοί, ποὺ θεωροῦν τὴν οἰκονομικὴν σκέψη τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος σὰν τὰ πρῶτα δλότελα στοιχειώδη θήματα, ἀνάξια ἰδιαίτερης προσοχῆς.

«Ἡ ἐξέταση τῶν προβλημάτων ποὺ συνδέονται μὲ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ ἀντικείμενου τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, τῶν προβλημάτων τῆς κοινωνικῆς διαίρεσης τῆς ἐργασίας, τῶν σχέσεων ἰδιοκτησίας, τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων, ἡ συμβολὴ τοῦ Ἀριστοτέλη στὸ φῶτισμα τοῦ τόσο ἀκανθώδους προβλήματος τῆς ἀξίας, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ οἰκονομικὴ σκέψη τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος ἔφτασε στὸ ὕψος τῶν ἄλλων κατακτήσεων τῆς ἐποχῆς, τῆς φιλοσοφίας, τῆς πολιτικῆς κ.λ.π.

Ὁ Ἀριστοτέλης ἔφτασε τὸ πρὸς ψηλὸ σημεῖο τῆς ἀρχαίας σκέψεως καί, ἴσως, ὅλης τῆς περιόδου πρὶν ἀπὸ τὴν ἀστικὴ κλασσικὴ σκέψη, σ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀνάλυση τῶν μορφῶν τῆς ἀξίας».

Τὸ βιβλίο περιλαμβάνει ἓνα ἐκτεταμένο εἰσαγωγικὸ κεφάλαιο γιὰ τὶς κοινωνικὲς καὶ οἰκονομικὲς συνθήκες τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἀκολουθοῦν κεφάλαια ἀφιερωμένα στὸν Ξενοφῶντα τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἀριστοτέλη, ποὺ παρέχουν ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἀντικείμενο τῆς μελέτης ποὺ προτείνεται ἀπὸ τὸν συγγραφέα, ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὸ φιλοσοφικὸ ἔργο τῶν τριῶν μεγάλων

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ 1963

· Ἀ γ ρ ο τ ι κ ῆ Τ ρ ά π ε ζ α τ ῆ ς Ἑ λ λ ά δ ο ς: Τὸ ἔργον μιᾶς δεκαετίας, 1952—1962.

Β. Β ο γ ι α τ ζ ῆ ς: Ἡ ἐπίδρασις τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ΕΟΚ ἐπὶ τῆς ἀπασχολήσεως καὶ τῶν ἀμοιβῶν.

Δ. Γ α λ ά ν η ς: ἱ

Ἐκδότης Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Ι. Γ ε ρ ά κ η ς: Βιομηχανία διατετηρημένων ὀπωρῶν καὶ λαχανικῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἐκδότης Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ.

Σ. Γ ε ρ ω ν υ μ ά κ η ς: Προοπτικαὶ ἐξελίξεως ἐκ τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ΕΟΚ ἐπὶ τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ ἀναπτύξεως αὐτῆς.

Δ. Σ. Γ κ ο ύ τ α ς: Ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ ἐργαζόμενοι. Ἐκδότης Ἐπιτροπὴ Συνεργαζομένων Ὑπαλλήλων Τραπεζῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων.

Ι. Α. Γ ρ η γ ο ρ ι ά δ η ς: Ἡ βιομηχανία κατασκευῆς μηχανῶν καὶ συσκευῶν ἐν Ἑλλάδι.

Μ. Ν ε γ ρ ε π ό ν τ η — Δ ε λ η θ ά ν η: Θεσσαλονίκη, Ἐκδότης Ἰδρυμα Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἵμου, τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν.

Ἑ λ λ η ν ι κ ὸ ν Κ έ ν τ ρ ο ν Πα ρ α γ ω γ ι κ ὸ τ η τ ο ς: Εἰσηγήσεις Σεμιναρίων ἐπὶ προβλημάτων ἐκ τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ε.Ο.Κ. τῶν Ε. Γεωργαντοπούλου, Δ. Καλιτσουνάκη, Ι. Κομίτσα, Α. Κιρχιλίτση, Ν. Κωνσταντινίδη, Δ. Μπίμπα, Χ. Πανάγου, Ν. Φιλιπποπούλου καὶ Δ. Ψαροῦ.

Ἐ π ι θ ε ώ ρ η σ ι ς Γ ε ω ρ γ ί α ς Λ α ρ ί σ η ς: Πεπραγμένα εἰς τὸν γεωργικὸν τομέα, κατὰ τὸ ἔτος 1962. Λάρισα.

Ἐ τ α ι ρ ε ί α Ν έ ω ν Ἐ π ι σ τ η μ ὸ ν ω ν: Ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν νέων ἐπιστημόνων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Χ. Εὐελπίδης: Ἡ σύνδεσις μετὰ τὴν Ε.Ο.Κ. καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γεωργία.

Κ. Κερόρυς: Δείκτης λιανικῶν πωλήσεων κυριωτέρων ἀστικῶν κέντρων τῆς χώρας. Ἐκδότης Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Κ. Ε. Κούρτης: Αἱ Κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις ἐν Ἑλλάδι.

Κ. Ε. Κούρτης: Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις εἰς τὰς χώρας τῆς Ε.Ο.Κ. Μελέτη συγκριτικὴ.

Γ. Φ. Κουτσουμάρης: Ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας εἰς τὰ πλαίσια τῆς Ε.Ο.Κ. Ἐκδότης Ἑταιρεία Ἑλληνικῶν Σπουδῶν.

Ν. Π. Κωνσταντινίδης: Διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, μετὰ τὴν σύνδεσιν μετὰ τὴν ΕΟΚ.

Α. Ι. Λιακατάς: Ἡ ἐπίδρασις τῆς συνδέσεως ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς.

Α. Δ. Μποῦρλος: Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλις εἰς τὰς χώρας τῆς κοινῆς ἀγορᾶς καὶ παρ' ἡμῖν. Συγκριτικὴ μελέτη.

Σ. Νόνικας, Α. Κούτρης καὶ Ν. Φραγκοῦλης: Ἡ βιομηχανία ἐτοίμων ἐνδυμάτων ἐν Ἑλλάδι, ἀνάλυσις τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐτοίμων ἐνδυμάτων, Ἐκδότης Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος.

Ὁργανισμὸς Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως: Δυνατότητες ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας ἐπεξεργασίας ὀπωροκηπευτικῶν καὶ φυτικῶν ἐλαίων.

— Μελέτη τοῦ κλάδου ἐριουργίας ἐν Ἑλλάδι.

— Πληροφορίαι περὶ τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν διὰ βιομηχανικὰς ἐπενδύσεις εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος, Θεσσαλονίκη, Πάτρας, Βόλον, Ἡράκλειον καὶ Βαβάλαν.

Δ. Π. Παπαναστασίου: Ἡ βιομηχανία κονσερβῶν φρούτων. Θεσσαλονίκη, Ἐκδότης Π. Ζαχαρόπουλος.

Α. Α. Πεπελάσης: Προβλήματα ἐπενδύσεων μετὰ τὴν σύνδεσιν μετὰ τὴν ΕΟΚ. Ἐκδότης Ἑταιρεία Ἑλληνικῶν Σπουδῶν.

Κ. Β. Σακαντάνης: Τὰ λαχανοκηπουρικὰ ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ δυνατότητες ἐξαγωγῆς των. Ἐκδότης Ἑταιρεία Νέα Ἀγρέξ.

Ν. Χ. Σέττας: Ἀγροτικὴ ἀνάπτυξις τῆς Κρήτης. Ἀνάτ. ἐκ περ. Ἀρχεῖον Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν.

Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος: Δείκτης λιανικῶν πωλήσεων κυριωτέρων ἀστικῶν κέντρων τῆς χώρας.

Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας: Ἐθνικοὶ λογαριασμοὶ τῆς Ἑλλάδος, 1958—61.

Δ. Χατζόπουλος: Ἡ ἀνάπτυξις τῆς Μακεδονικῆς βιομηχανίας ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι τοῦ 1962 καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας. Θεσσαλονίκη, Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Θεσσαλονίκης.

ΓΙΑΝΝΙΚΟΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ, ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 57, τηλ. 629.908—630.266

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Εὐθὺς μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ, ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ ὁ ἐκδοτικός μας οἶκος θὰ κυκλοφορήσει μεταξύ τῶν ἀντιστασιακῶν καὶ ἄλλων ἔργων, τὸ καλὺτερο λογοτεχνικὸ κείμενο τῆς Ἀτίστασης.

Τ Α

“ΜΑΤΩΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ,,

τοῦ γνωστοῦ Ἀντιστασιακοῦ συγγραφέα Σωτήρη Πατατζῆ

ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΧΕΘΗΚΑΝ ΤΟ 1945

Βραβεύθηκαν στὸ λογοτεχνικὸ διαγωνισμὸ τῆς Ἀντίστασης ἀπὸ κριτικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν οἱ πρὸ ὑπεύθυνες πολιτικὲς προσωπικότητες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἱ Ζεῦγος, Καραγιώργης, Ροῦσος, Παρτσαλίδης, μὲ εἰσήγηση τοῦ γνωστοῦ κριτικοῦ Μάρκου Αὐγέρη, καὶ ἐξυμνήθηκαν ὁμόφωνα ἀπὸ τὴν κριτικὴ σὰν τὸ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ἀντιστασιακὸ κείμενο τῆς λογοτεχνίας μας. Στὰ «ΜΑΤΩΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ», ποὺ θὰ ναι μόνον ἓνας τόμος θὰ συμπεριληφθεῖ ὁλόκληρη ἡ ἀντιστασιακὴ λογοτεχνικὴ ἐργασία τοῦ Σωτήρη Πατατζῆ, ποὺ περιλαμβάνει ἀριστουργηματικὰ διηγήματα, ὅπως τὸ περίφημο «ΙΣΗ τέσσερα», τὰ «Ποτάμια» κλπ. Ἐπὶ πλέον θὰ δοθοῦν σὲ χρονικά, παρμένα ἀπὸ τὴν ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, οἱ μεγάλες μορφές καὶ οἱ μεγάλες ὥρες τῆς Ἀντίστασης, σημειώνουμε ἐνδεικτικὰ μερικὰ θέματα ΑΡΗΣ ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗΣ, ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ. ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΣΟΥΚΑΤΖΙΔΗΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΠΑΝΟΥΣΗΣ, ΜΟΝΕΔΑΣ-ΑΥΓΕΡΗΣ-ΜΠΟΥΡΔΗΣ κλπ. ὁλοκαυτώματα ὅπως τὰ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ καὶ τὸ ΔΙΣΤΟΜΟ, οἱ μάχες τῆς ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ, τῆς ΓΛΟΓΟΒΑΣ, ὁ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ κλπ. Οἱ ΜΕΓΑΛΕΣ, ΑΠΟΔΡΑΣΕΙΣ, οἱ ὁμαδικές ἐκτελέσεις στὸ ΚΟΥΡΝΑΒΟ, στὸ ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ, ΣΤΗΝ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ κλπ. Συνταραχτικὰ ΣΑΜΠΟΤΑΖ, μεγάλες πράξεις ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας ἀπλῶν ἀγωνιστῶν.

Ὅλα αὐτὰ δοσμένα μὲ τὴ γνωστὴ λογοτεχνικὴ δύναμη τοῦ Σωτήρη Πατατζῆ, ποὺ τὰ ἔργα του μεταφρασμένα σὲ πολλές γλῶσσες (ἀγγλικά, γερμανικά, δανικά, ρωσικά, γαλλικά κλπ.) σημειώνουν μεγάλη ἐπιτυχία στὸ ἐξωτερικόν.

Τ Α “ΜΑΤΩΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ,,

τὸ ἀριστούργημα τῆς Ἀντιστασιακῆς Λογοτεχνίας

ΓΙΑΝΝΙΚΟΣ Ἀκαδημίας 57, τηλ. 629.908-630266

ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΕΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

T.M.S. SKODA PRAHA

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Χ. ΘΕΙΟΠΟΥΛΟΣ - Κ. ΔΑΡΑΣ

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 41 — ΤΗΛ. 616.981 & 627-713